

VI.

Kontorholdssummer.

Statsrevisorerne har paa Foranledning modtaget følgende Udtalelse fra Finansministeriet:

Finansministeriet.

København, den 25. August 1921.

I Skrivelse af 13. Januar 1920 har Statsrevisoratet for 1918—19 udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt der ved Finansministeriets sammenfattende og kritiske Udarbejdelse af Finanslovforslagene følges bestemte Principper ved Valget af Betegnelser for Kontorholdssummer, der tillægges Kontorer, Embeder og Tjenestemænd, og — idet Statsrevisoratet paa Forhaand som sin Formening har udtalt, at der ved Kontorholdsbeløbene kun kan være Tale om Affindelsessummer af samme Beskaffenhed, som fastslaaes ved de periodiske Kontorholdsvederlagslove for enkelte Klasser af Embeder, f. Eks. for Retsbetjentene (før 1. Oktober 1919) og for Amtsforvalterne (før Januar 1920), hvor saadant udtrykkeligt er hjemlet i en Kontorholdsvederlagslov, medens der i alle andre Tilfælde maa kræves fuld Regnskabspligt for Beløbs Anvendelse — om, hvorvidt Finansministeriet maatte være af samme Mening.

Efter at Finansministeriet i denne Anledning havde udbedt sig en Udtalelse fra de forskellige Ministerier og de under Finansministeriet hørende Departementer og Institutioner, skal man herved med Hensyn til det første i Statsrevisoratets ovennævnte Skrivelse rejste Spørgsmaal udtale, at der hidtil ikke har været fulgt noget bestemt Princip ved Valget af Betegnelser for Kontorholdssummer, der paa Finanslovforslagene tillægges Kontorer, Embeder og Tjenestemænd, men at Finansministeriet er sindet at tilskrive samtlige Ministerier og de under Finansministeriet underlagt-Departementer og Institutioner, at man fremtidig maatte ønske, at der for de her henhørende Beløbs Vedkommende, for hvis Anvendelse der paahviler fuld Regnskabspligt, i Finanslovforslagene benyttes Betegnelse „Kontorholdsudgifter“ og for de Beløbs Vedkommende, for hvilke der — da de er „Affindelsessummer“ — ingen Regnskabspligt paahviler, bruges Udtrykket „Kontorholdsgodtgørelse“ og anføres Hjemmelen for, at Summen er at betragte som en Affindelsessum, for hvilken ingen Regnskabspligt paahviler.

Med Hensyn til det i Statsrevisoratets Skrivelse sidst omhandlede Spørgsmaal, nemlig om Finansministeriet med Statsrevisoratet maatte være enig i, at der ved Kontorholdsbeløbene kun kan være Tale om „Affindelsessum“ i de Tilfælde, hvor saadant udtrykkeligt er hjemlet i en Kontorvederlagslov, skal man meddele, at ogsaa Finansministeriet maa formene, at der i saa Henseende maa kræves en udtrykkelig Hjemmel, men at denne ikke nødvendig synes at være begrænset til en Kontorvederlagslov, men ogsaa kan være en anden særlig Hjemmel.

N. NEERGAARD.

J. Folsach.

Til Statsrevisoratet for 1918—19.

Statsrevisorerne kan tiltræde de af Finansministeriet fremsatte Udtalelser.

Udvalget slutter sig hertil.